RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 89.812 van 27 september 2000
in de zaak A. 91.213/X-9487.

In zake : de n.v. DEVADDER AGRI,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 24

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat n.v. DEVADDER AGRI op 21 april 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 14 februari 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media waarbij de vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van een machineloods op een perceel aan de Kumtichstraat 178 te Tienen, kadastraal bekend sectie B, nr. 477 h;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 september 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VAN STIPELEN die, loco Advocaat B. BEELEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de eerste voorwaarde, dat verzoekende partij drie middelen aanvoert;

Overwegende dat het eerste middel is afgeleid "uit de schending van artikel 11 van het K.B. dd. 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en de gewestplannen alsook het gewestplan Tienen-Landen (KB 24 maart 1978)(,) doordat het Ministerieel besluit oordeelt dat de geplande loods niet thuishoort in het agrarisch gebied, dat de loods onvergunbaar is daar zij de plaatselijke aanleg niet ten goede zal komen(,)

terwijl het een landbouwloods betreft enkel en alleen dienstig voor het stallen van landbouwmachines in het kader van de akkerbouw en veeteelthouderij dewelke aldus thuishoort in het agrarisch gebied, dat de aanvraag kadert in de normale bedrijfsevolutie van een bestaand vergund landbouwbedrijf, dat het aldus een zone-eigen constructie betreft en aldus niet kan gesteld worden dat de open ruimte zal worden geschonden";

Overwegende dat de bestreden beslissing de geplande loods niet zonder meer met de bestemming agrarisch gebied onverenigbaar noemt; dat zij er integendeel juist uitdrukkelijk aan herinnert dat gebouwen die voor het landbouwbedrijf noodzakelijk zijn in agrarisch gebied toegelaten zijn; dat zij daar wel aan toevoegt wegens het ontbreken van een gedetailleerd ordeningsplan verplicht te zijn de aanvraag te evalueren "aan de hand van de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de (...) voorschriften van het vigerend gewestplan"; dat met de verwerende partij wordt aangenomen dat de gevraagde bouwvergunning niet is geweigerd omdat zij een zonevreemde constructie betreft, maar wegens schending van de goede plaatselijke ordening; dat de omstandigheid dat de constructie niet zonevreemd zou zijn op zich niet lijkt uit te sluiten dat ze toch de goede plaatselijke ordening schaadt; dat het eerste middel niet ernstig is;

Overwegende dat het tweede middel de schending aanvoert "van art. 53, § 3, van het Stedenbouwdecreet, schending van de materiële motiveringsplicht, schending van de formele motiverings-plicht zoals opgenomen in de wet van 29 juni 1991, schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (...)(,) doordat de minister in de bestreden beslissing stelt dat het voorgestelde project onverenigbaar is met de principes van een goede ruim-telijke ordening en landinrichting, de goede plaatse-

lijke aanleg in het gedrang zou brengen en een te grote ruimtelijke impact zou hebben op het homogene agrarische landschap(,) terwijl de voorgestelde inplanting wel degelijk verenigbaar is met de omgeving en geenszins de ruimtelijke draagkracht van het gebied overschrijdt temeer gelet op het gegeven dat in het verleden ook reeds vergunning voor een loods op die plaats werd vergeven met een vergelijkbare nokhoogte (verschil van een halve meter) en de Minister totaal niet motiveert waarom hij het gunstig advies van de afdeling Land niet wenst te volgen en eveneens totaal niet de uitgebreide motivering van de bestendige deputatie in de voor verzoekende partij gunstige beslissing dd. 18.02.1999 weerlegt laat staan beantwoord(t)";

Overwegende dat het derde middel in het tweede opgaat; dat volgens het middel de bestreden beslissing is aangetast door "machtsafwending, machtsoverschrijding, schending van het principe van de behoorlijke feitenvinding, zorgvuldigheidsbeginsel, rechtszekerheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht(,) doordat de minister in de bestreden beslissing oordeelde dat de aanvraag niet kan ingewilligd worden omdat de loods te groot zou zijn en de goede aanleg ter plaatse niet ten goede zou komen(,) terwijl in het verleden reeds vergunning werd verleend voor een loods op die plaats met ongeveer gelijkaardige hoogtematen (verschil van 0,5 meter) en dat de uitbreiding in de lengte en de breedte enkel en alleen is ingegeven door de technische evolutie van de landbouwmachines dewelke alsmaar groter en breder geworden zijn in vergelijking met de periode waarin de vroegere bouwvergunning werd afgeleverd (1979)";

Overwegende, met betrekking tot het tweede en derde middel tesamen, dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op 18 februari 1999 voorwaardelijk het beroep van de verzoekende partij

inwilligt tegen de weigering van 24 augustus 1998 van het college van burgemeester en schepenen van Tienen om haar de vergunning te verlenen voor het bouwen van een machineloods aan de Kumtichstraat 178 te Tienen; dat de bestendige deputatie hoofdzakelijk overweegt dat wegens de "visuele barrières" een uitbreiding van de landbouwinplanting te verantwoorden is, dat het bijkomend bedrijfsgebouw "best onmiddellijk" zou aansluiten bij de bestaande bebouwing en dat een groenscherm om de loods visueel in de omgeving te integreren aangewezen is aangezien de loods "toch wel aanzienlijk hoger zou zijn als de aanpalende stallen";

Overwegende dat, op beroep van de gemachtigde ambtenaar, de bestreden beslissing de bouwvergunning weigert om reden dat :

> "uit het stedenbouwkundig-technisch onderzoek blijkt dat belanghebbende op 20 september 1979 een bouwvergunning heeft gekregen voor de oprichting van zijn bedrijfswoning, 2 varkensstallen en een loods; dat de vergunde loods kleiner was dan de huidige aanvraag (14,00 m bij 20,00 m, met de kroonlijst op 6,00 m en de nok op 8,50 m hoogte), doch op praktisch dezelfde plaats was ingeplant; dat door omstandigheden de in 1979 vergunde loods niet werd uitgevoerd; dat de vergunde loods evenwel volgens het inplantingsplan op 5,00 m van de varkensstallen en op 5,00 m van de rechterzijdelingse grens diende te worden opgetrokken; dat de gevraagde bergplaats evenwel praktisch tot tegen de varkensstal wordt voorzien (van 0,70 m gaande tot 1,90 m); dat een dergelijke inplanting, gezien de omvang van de geplande constructie, stedenbouwkundig onaanvaardbaar is en de plaatselijke aanleg niet ten goede zal komen; dat de aanleg van een groenscherm tussen de varkensstal en betrokken loods, zoals gevraagd door de bestendige deputatie, dit probleem niet zal oplossen";

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota op goede grond lijkt te doen gelden dat zij "een eigen beleid" mag voeren en "tot een (van het oordeel van de bestendige deputatie) onderscheiden beoordeling van de goede plaatselijke aanleg" mag komen; dat te

dezen verwerende partij heeft gemeend het advies van de afdeling Land en de zienswijze van de bestendige deputatie niet te moeten bijtreden en de bouwaanvraag heeft verworpen omdat de aangevraagde loods, gelet op haar omvang, te dicht bij de varkensstallen wordt ingeplant; dat deze beoordeling van de voorgestelde inplanting als stedenbouwkundig onaanvaardbaar en in strijd met de goede plaatselijke aanleg, in de huidige stand van de procedure niet kennelijk onredelijk lijkt; dat dit niet wordt tegengesproken door de vaststelling dat in 1979 wel een vergunning werd gegeven voor een loods op dezelfde plaats en met een vergelijkbare nokhoogte; dat, zoals de bestreden beslissing formeel aangeeft, de eertijds vergunde loods immers aanzienlijk kleiner was dan de thans aangevraagde loods (19 m op 30 m) en verder van de varkensstallen zou worden opgetrokken; dat ter zake de reden waarom verzoekende partij op vandaag een grotere loods wenst niet relevant lijkt; dat de bestreden beslissing gemotiveerd wordt door redenen die voldoende deugdelijk lijken; dat het tweede en het derde middel niet ernstig zijn;

Overwegende dat geen ernstige middelen worden aangevoerd; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig september tweeduizend, door :

de H. J. LUST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. G. DE KEYSER, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

G. DE KEYSER. **J. LUST.**